

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL - PLUS ที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Effects of the KWL-Plus Instructional Technique on
Year-1 Secondary School Students among

นางสาวสุวนันท์ แก้วละเอียด^{1*}

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Miss Suvanan Keawlaied¹

Email: 6712610001@rumail.ru.ac.th¹

Student in Master of Education Program in Teaching Thai Language,

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับ วิธีสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus 3) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากรับการจัดการจัดการเรียนรู้อาศัยเทคนิค KWL Plus กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 574 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/14 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มทดลองโดยใช้เทคนิค KWL Plus และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/8 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบปกติ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 3 แผน รวม 6 ชั่วโมงและ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลองหลังจากรับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ, เทคนิค KWL Plus

Abstract

This study aimed to: (1) compare the reading comprehension abilities of year-1 secondary students taught using the KWL Plus instructional technique and those taught using a conventional method; (2) examine students' reading comprehension abilities before and after instruction using the KWL Plus instructional technique; and (3) compare the post-instruction mean scores of students' reading comprehension with the 75% criterion. The population consisted of 574 Year-1 secondary enrolled in the second semester of the 2025 academic year. The sample was selected using achievement scores in Thai language from the first semester, analyzed by identify two classrooms with no significant differences. Simple random sampling was then used to assign one class as the experimental group and the other as the control group. The research instruments included three KWL Plus-based lesson plans (6 instructional hours) and a 30-item multiple-choice test assessing reading comprehension ability. Data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test. The findings revealed that the experimental group's reading comprehension ability after instruction was significantly higher than before instruction at the .05 level. Furthermore, the post-instruction mean score of the experimental group was significantly higher than the 75% criterion.

Keywords : reading comprehension, KWL Plus technique

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและสัมพันธภาพที่ดีต่อกันในสังคม อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ จากแหล่งสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้และคุณธรรม โดยเน้นสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นทักษะ ที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตจริง ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ด้าน การอ่านถือเป็นหัวใจสำคัญของการแสวงหาความรู้ ในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะ การอ่านจับใจความซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสาระสำคัญ และเจตนาของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง หากผู้เรียนขาดความสามารถในการจับใจความสำคัญ ย่อมไม่สามารถ นำความรู้ไปพัฒนาตนเองหรือปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความจึงมีความจำเป็น อย่างยิ่งในการพัฒนาสติปัญญาและคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

การสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด โดยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญในช่วง 3 ปีการศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ยังคงต่ำกว่าเกณฑ์

ร้อยละ 75 อย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนยังขาดทักษะ และกระบวนการในการอ่าน กล่าวคือ นักเรียนไม่ทราบวิธีการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ไม่สามารถแยกแยะใจความสำคัญและใจความรอง รวมถึงไม่สามารถจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ ส่งผลให้ไม่สามารถสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ สภาพการจัดการเรียนการสอนยังไม่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างเป็นขั้นตอน ประกอบกับผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านเนื้อหาที่ยาว ยิ่งส่งผลให้ปัญหาดังกล่าวทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม จึงเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อยกระดับความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสนับสนุนการเรียนรู้ในภาพรวมของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว (Carr and Ogle, 1987) ให้แนวคิดที่ จำเป็นต้องใช้นวัตกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ เทคนิค KWL-Plus (know-want to know-learned plus) strategy จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพสูง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้น k (what I know) การสำรวจความรู้เดิม ขั้น w (what I want to learn) การตั้งคำถามเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมาย และขั้น l (what I learned) การสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ โดยมีการเพิ่มส่วน plus คือ การเขียนผังมโนทัศน์ (mapping) และการสรุปความ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนจัดระบบความคิดและเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน (วัชรวิ แก้วสาระ, 2555) สอดคล้อง กับงานวิจัยของ นภัทร สีนสุภภัทร (2563) และ สมฤดี ทาแดง (2564) ที่พบว่าการใช้เทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้สูงขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะ การอ่านจับใจความ ของนักเรียน และสนใจที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มาพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่เป็นระบบ พัฒนาการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ และเป็นพื้นฐาน สำคัญในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่าง วิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับ วิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับเกณฑ์ ร้อยละ 75

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 574 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 57 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/14 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มทดลองโดยใช้เทคนิค KWL Plus และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/8 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 1. การสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus
 2. วิธีการสอนแบบปกติ
- 2.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยมีการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาไปที่เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ได้แก่ นิทาน เรื่อง สังข์ทอง ขาว เรื่อง หลากหลาย ความท้าทายบทใหม่ 'โกโก้' พิษเศรษฐกิจอนาคตพลิกโฉมเกษตรกร และบทความ เรื่อง รู้หรือไม่ 'โจ๊ก' อาหารโบราณแห่งเอเชีย

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 6 คาบ คาบละ 60 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง จำนวน 3 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่ใช้สำหรับกลุ่มควบคุม จำนวน 3 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นแบบวัดความสามารถที่ใช้ทดสอบทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และวิธีสอนแบบปกติ

นียมศัพท์

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญในเรื่องที่อ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น รวมทั้งสามารถบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 30 คะแนน

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน KWL PLUS หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ผ่านขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบและชัดเจน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 K (What do I know) เป็นขั้นก่อนการอ่าน ครูทำหน้าที่กระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่อง ตั้งคำถามชี้แนะ และให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรู้หรือคิดว่ารู้ จากนั้นบันทึกข้อมูลลงในช่อง K ของตาราง KWL และร่วมกันจัดประเภทความรู้ที่คาดว่าจะพบในบทอ่าน ขั้นตอนนี้ช่วยเตรียมความพร้อมและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 2 W (What do I want to learn) เป็นขั้นกำหนดเป้าหมายการอ่าน นักเรียนตั้งคำถามหรือระบุสิ่งที่ตนเองสนใจ อยากรู้ หรือยังไม่ได้รับคำตอบเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วบันทึกคำถามเหล่านั้นลงในช่อง W ขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน เกิดแรงจูงใจ และมีทิศทางในการค้นหาคำตอบจากบทอ่าน ทั้งนี้ ระหว่างการอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มเติมคำถามหรือปรับแก้คำตอบร่วมกันภายในกลุ่มได้

ขั้นที่ 3 L1 (What did I learn) เป็นขั้นระหว่างและหลังการอ่าน นักเรียนอ่านบทอ่านเพื่อค้นหาคำตอบตามคำถามที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งบันทึกความรู้ใหม่ที่ได้รับลงในช่อง L และตรวจสอบว่าคำถามใดได้รับคำตอบแล้วหรือยังคงต้องค้นคว้าเพิ่มเติม ขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองอย่างเป็นระบบ

ขั้นที่ 4 L2 (Mapping) เป็นขั้นจัดระบบความรู้ นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านและข้อมูลที่จัดประเภทไว้มาเขียนเป็นแผนผังความคิดหรือแผนภูมิโครงสร้าง โดยเขียนชื่อเรื่องไว้ตรงกลาง และแตกแขนงเป็นหัวข้อหลักและรายละเอียดสำคัญ ขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างของเนื้อหาและความสัมพันธ์ของข้อมูลอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 5 L3 (Summarizing) เป็นขั้นสรุปความรู้ นักเรียนใช้แผนผังความคิดเป็นพื้นฐานในการเขียนสรุปความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน การสรุปในขั้นนี้ช่วยพัฒนาทักษะการคิดสังเคราะห์และการเขียน อีกทั้งยังเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับครูในการประเมินความเข้าใจและการพัฒนาการของผู้เรียน

3. วิธีการเรียนการสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมเนื้อหาจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยเน้นการสอนแบบบรรยาย และการใช้สื่อประกอบการสอน ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ (นิทาน,ข่าว,บทความ)

2. ขั้นสอน ครูนำเสนอเนื้อหาการเรียนด้วยการบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของบทอ่านแต่ละประเภท พร้อมบอกหลักการอ่านจับใจความบทอ่านนั้น ๆ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นรายบุคคล แล้วร่วมกันเฉลย

3. ขั้นสรุปและประเมินผล ครูและนักเรียนสรุปหลักการอ่านจับใจความตามชนิดของบทอ่านนั้น ๆ และทบทวนเนื้อหาที่ได้จับใจความ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด แนวการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แนวการวัดและประเมินผล ศึกษาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษาและคัดเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยยึดตาม สาระการเรียนรู้แกนกลาง และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อนำมาใช้เป็นบทอ่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกบทอ่านประเภทนิทาน ข่าว และบทความ มีโครงสร้างดังนี้

1.4 จัดทำโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยมีลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ก่อนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค KWL Plus ครูจะต้องแนะนำการใช้ ตาราง KWL Plus และให้ความรู้พื้นฐานเรื่องการอ่านจับใจความ จากนั้นก็สอนตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ดังนี้

(1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ให้นักเรียนดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน ใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน

(2) ขั้นสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน k (what you know) ครูเสนอการอ่านจับใจความสำคัญ บทอ่านแต่ละประเภท ประกอบด้วย นิทาน ข่าว และบทความ แบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 เรื่อง จากนั้น ครูเสนอ ชื่อเรื่องและคำสำคัญ กระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงความรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่องและคำสำคัญดังกล่าว ตั้งคำถามให้นักเรียนระดมกำลังสมองเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน นักเรียนบันทึกลงในตาราง KWL Plus ช่อง k

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน w (what you want to know) โดยบันทึกลงในตาราง KWL Plus ช่อง w โดยครูเน้นให้นักเรียนตั้งคำถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วลงมือค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนได้เรียนรู้อะไร l (what you have learned) นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านลงในตาราง KWL Plus ช่อง l₁ ตรวจสอบว่ามีคำถามใดยังไม่ได้ตอบ และตอบให้ครบ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมสร้างแผนภาพความคิด plus (mind mapping) นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาเขียนเป็นแผนภาพความคิดในตาราง KWL Plus ช่อง l₂

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่องจากการอ่าน (summarizing) นักเรียนเขียนเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญ ลงในตาราง KWL Plus ช่อง l₃ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน ร่วมกันอภิปราย

(3) ขั้นสรุป ครูให้ข้อมูลย้อนกลับจากการสรุปเรื่องของนักเรียน และนักเรียนร่วมกันสรุปใจความของเรื่องที่จะอ่านร่วมกันอีกครั้ง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และประเมินความเหมาะสม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มทดลอง ที่จัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มีคะแนนประเมินเฉลี่ยแต่ละรายการอยู่ในช่วงคะแนน 4.33 – 5.00 จึงถือเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมมากถึงมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบแบบปกติ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติจำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด แนวการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และแนวการวัดและประเมินผล และศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

2.2 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ศึกษาและคัดเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยยึดตาม สาระการเรียนรู้แกนกลาง และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อนำมาเป็นบทอ่าน ในแผนการจัดการเรียนรู้โดยเลือกบทอ่านประเภท นิทาน ข่าว และบทความในบทเรียน

2.4 จัดทำโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง

2.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยมีลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

(1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ

(2) ชี้นสอน ครูนำเสนอเนื้อหาการเรียนด้วยการบรรยายเกี่ยวกับบทอ่านแต่ละประเภท พร้อมบอก หลักการอ่านจับใจความบทอ่านนั้น ๆ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความ ร่วมเฉลยพร้อมกัน

(3) ชี้นสรุปและประเมินผล ครูและนักเรียนสรุปหลักการอ่านจับใจความตามชนิดของบทอ่านนั้น ๆ

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำมาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และประเมินความเหมาะสม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มีคะแนนประเมินเฉลี่ยแต่ละรายการอยู่ในช่วงคะแนน 4.33 – 5.00 จึงถือเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3. แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ตามพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการสร้างและ ตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษา สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

3.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำตารางวิเคราะห์แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

3.4 เสนอแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 60 ข้อ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.5 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) และคัดเลือกข้อคำถาม ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป ถือว่าสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 ได้จำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 57 ข้อ

3.6 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้ (try – Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 42 คน ซึ่งเคยเรียนรู้เนื้อหาในการสอบมาก่อนแล้ว

3.7 นำผลการทดสอบแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญมาวิเคราะห์ทางสถิติรายข้อเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยพิจารณาจากค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-1.00 เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.52 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.38 – 0.92

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่าจากแบบวัดความสามารถทั้งหมด 57 ข้อ มีความยากง่าย และอำนาจจำแนก ที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ 47 ข้อ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกจำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.52 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.38 – 0.92

3.8 นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ด (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.96

3.9 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ไปใช้วัดความสามารถก่อนและหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ไปทดสอบก่อนเรียน (pre-test) กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้

2. ขึ้นก่อนการทดลอง เป็นการเตรียมความพร้อมโดยให้ความรู้พื้นฐาน ได้แก่

2.1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ และเทคนิค KWL Plus แก่กลุ่มทดลอง และให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความแก่นักเรียนกลุ่มควบคุม

3. จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วย โดยกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus และกลุ่มควบคุมจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

4. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ทดสอบหลังเรียน (post-test) กับทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

1.2.2 วิเคราะห์ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

1.2.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้สูตร KR-20

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดำเนินการดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับ วิธีสอนแบบปกติ โดยใช้ independent samples t-test

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยใช้ independent samples t-test

3. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับเกณฑ์ ร้อยละ 75

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

วิธีสอน	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
วิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus	32	26.63	1.52	7.49	0.00*
วิธีสอนแบบปกติ	32	21.53	3.54		

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.52 และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.54 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า $t = 7.49$ โดยความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ระหว่างก่อนและหลังการใช้วิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ระหว่างก่อนและหลังการใช้วิธีสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	32	17.88	2.15	27.02	0.00*
หลังเรียน	32	26.63	1.52		

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.52 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า $t = 27.02$ โดยความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนใช้เทคนิค KWL Plus พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ปรากฏตามประกาศค่าเป้าหมายกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.63 คิดเป็นร้อยละ 88.77

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนว่าเทคนิค KWL Plus เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมผ่านการกระตุ้นความรู้เดิม การตั้งคำถาม และการสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ควบคู่กับการใช้แผนผังความคิด (mapping) ที่ช่วยจัดระบบความคิดอย่างเป็นขั้นตอน แตกต่างจากวิธีสอนแบบปกติที่เน้นการถ่ายทอดความรู้เป็นหลัก จึงไม่เอื้อต่อการพัฒนาการคิดวิเคราะห์เชิงลึก ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับ นภัทร สินสุขภัทร (2563) และ กรกนก จารุทรัพย์สดใส (2567) ที่ยืนยันว่าเทคนิค KWL Plus สามารถยกระดับความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างมีนัยสำคัญ

เทคนิค KWL Plus ซึ่งพัฒนาโดย Donna Ogle ประกอบด้วยขั้น k (know) การทบทวนความรู้เดิม ขั้น w (want to know) การตั้งคำถาม และขั้น l (learned) การสรุปสิ่งที่เรียนรู้ รวมถึงขั้น plus ที่เน้นการจัดระบบความคิดผ่านแผนผังความคิดและการสรุปความ กระบวนการดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ทิพสร มีปิ่น (2539) วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560) ที่ชี้ว่าเทคนิคนี้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง รวมทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยก่อนหน้านี้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียนสูงกว่าวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า กระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่การเชื่อมโยงความรู้เดิม การกำหนดจุดมุ่งหมาย การสรุปสาระสำคัญ และการจัดระบบความคิดผ่านแผนผังความคิด ส่งผลให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกและยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของรินทร์ภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) และสิริยากร กระจ่อมแก้ว (2566)

กระบวนการ KWL Plus ซึ่งประกอบด้วยขั้น k, w, l การสร้างแผนผังความคิด และการสรุปความ โดยมีครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยกระตุ้นและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด และให้ผู้เรียนบันทึกลงใน KWL Plus chart อย่างต่อเนื่อง เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560) และผลการวิจัยของ มาลินี สุทธิเวช (2561) และ กาญจนา เหมือนหม้อ (2559) ที่ยืนยันผลในทิศทางเดียวกัน

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนว่าเทคนิค KWL Plus ไม่เพียงช่วยพัฒนาความสามารถจากระดับเดิม แต่ยังสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่แท้จริงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัสนันท์ อินตะจักร (2564) และทิฆัมพร เด่นโยธา

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน เนื่องจากส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ การมีส่วนร่วม

และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จึงควรส่งเสริมให้มีการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน

สรุป

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ มีพัฒนาการหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ผลดังกล่าวสะท้อนว่าเทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยส่งเสริมการคิดอย่างเป็นระบบ การมีส่วนร่วม และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านขั้นตอนสำคัญได้แก่ การทบทวนความรู้เดิม (k) การตั้งคำถาม (w) การสรุปสิ่งที่เรียนรู้ (l) และการจัดระบบความคิดด้วยแผนผังความคิด (plus) ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ วิเคราะห์ และสรุปใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น เทคนิค KWL Plus จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ และสามารถส่งเสริมทักษะการคิดของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเป็นรูปธรรม ควรได้รับการส่งเสริมและนำไปประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่องในบริบทการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ครูควรเลือกเนื้อเรื่องที่ใกล้ตัวหรืออยู่ในความสนใจของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิม กล้าแสดงความคิดเห็น และตั้งคำถามได้มากขึ้น
2. ก่อนจัดการเรียนการสอน ครูควรทำความเข้าใจขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างถูกต้องและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. ควรมีการวางแผนและบริหารเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อย่างเหมาะสม โดยกำหนดเวลาในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน เช่น ขั้นทบทวนความรู้เดิม การตั้งคำถาม การอ่าน และการสรุปความ เพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างครบถ้วนและไม่เร่งรีบจนเกินไป อีกทั้งควรเผื่อเวลาในการอธิบายและให้คำแนะนำเพิ่มเติมในกรณีที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
4. ครูสามารถปรับปรุงแบบของใบงาน KWL Plus ให้หลากหลายและเหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน เช่น เพิ่มตัวอย่างหรือคำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ยังไม่คุ้นเคย เพื่อช่วยให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับเทคนิคการสอนรูปแบบอื่น ๆ รวมถึงทดลองในระดับชั้นที่แตกต่างกัน เพื่อให้เห็นผลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ควรนำเทคนิค KWL Plus ไปใช้พัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ หรือการเขียนสรุปความ เพื่อขยายผลการเรียนรู้ให้ครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรกนก จารุทรัพย์สไตส์. (2567). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย. <https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/handle/123456789/5359>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กานต์พิชชา มะโน. (2563). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. ฐานข้อมูล วิทยานิพนธ์ไทย. <http://ithesis-ir.su.ac.th>
- ทิฆัมพร เคนโยธา. (2565). ผลการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ วิชาภาษาไทยและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 1(1), 32. <https://jci.edu.cmu.ac.th>
- ทิศนา แคมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธิดาภรณ์ ทองหมื่น. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL PLUS ร่วมกับเทคนิค DR-TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. <http://www.edu.nu.ac.th>
- นภัทร สิ้นสุขภัทร. (2563). ผลการใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพืชมานปทุม จังหวัดนครปฐม [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. <https://ir.stou.ac.th>
- มนัสนันท์ อินตะจักร. (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. <https://nuir.lib.nu.ac.th>
- รินทร์ภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <https://sure.su.ac.th>
- สมฤดี ทาแดง. (2564). การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. <http://www.edu.nu.ac.th>

สิริยากร กระจ่อมแก้ว. (2566). การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนเรศวร).ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
<https://nuir.lib.nu.ac.th>

Ogle, D. (1986). KWL: A teaching model that develops active reading of expository text.
The Reading Teacher, 40, 564–570. <https://www.jstor.org/stable/20199156>